

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Epistolæ duæ Innocentij Romani Papæ, altera ad Iohannem
Chrysostomum, altera pro codem ad Clerum Constantinopolitanum. Capvt
XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

collidere conatus est. Ideoque cum Alaricho Gotthorum principi ducis exercitus dignitatem apud Honorium confecisset, Illyrios concitauit, ac Iouium etiam eorum constitutum Hyparchum præmisit, inito pacto, ut ad Romanos duces transiret, ut ea ratione scilicet hanc prouinciam Imperio Honorij adijceret. Allarichus igitur adsumptis suis militibus ex Barbaris ad Dalmatiam & Pannoniam ubi versabatur regionibus collectis, venit in mediterraneas: & cum multum temporis inibi moratus esset, in Italiam reuersus est: nam cum ex composito Stiliconis iam iter susceptum ingressurus esset, literis Honorij impeditus fuit: Atque hæc quidem eo in statu erant.

Epistola duæ Innocentij Romani Papæ, altera ad Iohannem Chrysostomum, altera pro eodem ad Clerum Constantinopolitanum.

CAPVT XXVI.

CERTIOR autem factus Innocentius Romanorum Episcopus eorum, quæ aduersus Iohannem acta erant, indigne tulit, atque ut ea damnauit, ita etiam œcumenicum concilium conuocare studuit, & tum ad Iohannem etiam priuatim ad clericos Cōstātinopolitanos scripsit: utramque autem epistolam ex lingua Romana versam ut accepi proposui. habet autem sic.

Epistola Innocentij ad Chrysostomum.

QUANquam in fontem omnia expectare bona, & à Deo misericordiam petere conueniat, sunt tamen & à nobis, qui patiētiā suademus, competentes literæ per Diaconum Cyriacum missæ, ut contumelia plus posse nõ debeat in bona conscientia proterenda, quam spes in eadem erigenda: neque enim tu docendus es, tot populorum doctor ac pastor, optimos quosque semper & continuè probari, velint ne in vigore tolerantia persistere, ac nulli afflictionis molestia succumbere. Et enim conscientia bona firmum reuera munimentum est, aduersus omnes casus immeritos, quos quidem, qui tolerantia non superat, is verò sinistra suspitionis argumen-

*Ad patiētiā
hortatur*

gumentum de se ipse præbet. Omnia enim sufferre
 debet, quisquis primum Deo, deinde conscientia sua ni-
 titur. Siquidem ad patientiam exerceri potest, vt quàm
 maximè vir bonus & honestus, vinci non potest: quan-
 doquidem conseruant eius animum scripturæ diuinæ,
 & exemplis eundem communiunt lectiones sacræ, quas
 populo proponimus: quæ quidem vniuersos penè san-
 ctos variis modis & continenter exercitatos, ac velut
 in examine quodam exploratos fuisse, atque ita ad
 patientiæ coronam peruenisse docent: Hæc igitur ipsa
 conscientia Charitatem tuam consoletur honorandis-
 sime frater, quo factò in tribulationibus ex virtute con-
 solationem habebis. Inspectante enim domino nostro
 Christo in tranquillitatis portum conscientia munda-
 ta sistetur.

Altera Epistola ad Clericos.

Innocentius Episcopus presbyteris ac Diaconis vni-
 uersoque clero ac populo ecclesiæ Constantinopoli-
 tanæ, qui subditi sunt Episcopo Iohanni, dilectis fra-
 tribus salutem: Ex literis Charitatis vestræ, quas per Ger-
 manum presbyterum & Casianum Diaconum misistis,
 tragediam malorum quam ob oculos posuistis, anxia sol-
 licitudine cognoui. quantisque miserijs ac difficultati-
 bus istic laboret fides, lectione sæpius repetita perspexi:
 quam quidem rem vnica patientiæ consolatio sanat: da-
 bit enim breui Deus noster tantis tribulationibus fi-
 nem. & hæc olim meminisse iuuabit: At verò nos
 quidem vti necessariam consolationem istam, quam
 in exordio Epistolæ vestræ proponitis, approba-
 mus, ita & intelligentiam Charitatis vestræ agnou-
 mus, quæ multa patientiæ testimonia compeçitur. Ete-
 nim nostram consolationem quam literis adferre vobis
 debebamus, scriptis vestris vos ipsi præuenistis: Hanc
 autem tolerantiam dominus noster laborantibus præ-
 stare solet, vt etiam in ipsis tribulationibus constituti
 serui Christi se ipsos consolentur, reputantes secum,
 & antea sanctis accidisse eadem, quæ nunc patiuntur ipsi.

Cc iiij Itaque

Itaque nos iam vel ex literis vestris depromere consolationem possumus: neque enim tam alieni sumus à vobis, ut non cōdoleamus, cum & nos in vobis cruciemur: Etenim quis ferre poterit eorum delicta, quos vel præcipuos esse fautores tranquillitatis ac pacis & cōcordiæ decebat? At qui nunc præpostero modo de primatu ecclesiarū suarum derubantur sacerdotes infontes, quo quidem primus frater noster & in ecclesiastico munere socius Iohannes episcopus vester iniuste oppressus est, cui ne id quidem contigit ut se defensurus audiretur: nullum crimen obiicitur, nullum auditur. Quod igitur hoc cōmentum est tam deploratum, ut ne vel suppetat, vel quæraturoccasio iudicij, in locum sacerdotum viuentium alij substituantur? quasi illi qui per huiusmodi peruersitatem irrepunt, vel habere ipsi vel agere quicquam recti à quoquā iudicari possint: neque enim vnquam à patribus nostris talia fuisse patrata cognouimus, sed interdictum potius fuisse decreto, quod cauebatur ne cui fieret copia, qua in viuentis locum inauthoretur: Nec enim reproba ordinatio sacerdotis dignitatem auferre potest, quando nec episcopus quidem esse potest ille, qui iniuste surrogatur: Nos enim quantum ad Canonum obseruantiam attinet, illis obsequendum esse scribimus, qui Nicææ determinati sunt, quibus solis obtemperare, & suum suffragium addere ecclesia catholica debet: Si qui verò & alij à quibusdam proferuntur, qui à Canonibus Nicænis discrepant, & ab Hæreticis compositi deprehenduntur, hi verò ab episcopis catholicis reijciuntur: Hæreticorum enim commenta, catholicis canonibus assuere non licet: semper enim vel per contraria vel per illicita labefactare voluntatem student cōcilij Nicæni: Non solum igitur his non obtemperandum esse dicimus, sed ipsa potius vnà cum Hæreticis ac scismaticis dogmatibus esse cōdemnanda, quo modo & antea in Sardicensi Synodo ab episcopis prædecessoribus nostris factum est: nam sane longè præstiterit, vel ea condemnari fratres charissimi, quæ rectè facta sunt, quàm ea robur vllum sortiri, quæ aduersus istos canones acta sunt: Sed quod nam remedium hisce rebus in præsentia adferemus. Necessaria erit Synodalis cognitio, quam etià multo iam antea

antea congregandam diximus: Ea quippe sola est quæ huiusmodi procellarum impetus retundere potest: Quam quidem donec consequamur, expedit medelam calamitatis huius committere voluntati magni Dei ac Christi eius domini nostri. Illa vniuersis quæ nunc per inuidiam diaboli ad examen fidelium perturbata sunt, tranquillitatem dabit: nihil autè desperare debemus, freti nostra in Deum fide: Ac nos quidem multum deliberamus, quo nam modo Synodus Oecumenica congregari possit, per quam diuina voluntate turbulenti isti motus consopiri possint: Expectemus itaque tantisper ac vallo patientiæ communiti, speremus auxilio Dei cuncta nobis esse restituenda: Vniuersa verò quæ vos ibi sufferre dixistis iam antea à coepiscopis vestris, qui Romam licet diuersis temporibus conuenerunt, Demetrio videlicet, Cyriaco, Eulifio, & Palladio, qui nobiscum sunt, diligenti inquisitione habita cognouimus.

De calamitatibus quæ propter Iohannem acciderunt, & de morte Eudoxiæ imperatricis, & Arsacij: tum de Patriarcha Attico, cuius fuerit, & quibus moribus. CAP. XXVII.

Hæc sunt igitur Innocentij literæ, ex quibus animaduertere licet, quam ille opinionem de Iohanne habuerit: eodem temporis tractu perquam magna grâdo Cōstantinopoli & in suburbiis cecidit, & quarta post eam die Imperatoris vxor mortua est: Quæ omnia Deo propter Iohannem indignante fieri, vulgo credita sunt: Nam certe Cyrinus Chalcedonensis episcopus, qui illū præ cæteris calumniatus erat, non multo antea ex infortunio, quod pedi illius acciderat, vtroque crure per medicos mutilatus miserabiliter interiit. Et Arsacius cum exiguo tempore Constantinopolitanæ ecclesiæ præfuisset, est mortuus: Huius successione multis ambientibus, quarto post obitum illius mense, ordinatur Atticus. Constantinopolitani cleri præsbyter, vnus ex insidiatoribus Iohannis. Hic quidem natione erat ex Sebastia Armeniæ, sed à puero ad religionem institutus per monachos Hæ-